

Úr skýmaskotinum

Málgagn Fólkaflaksins, Dagblaðið, hefur hesi seinastu fimtan árin sett met í grovheitum og forfylging av øðrvisi hugsandi.

Nógv halda hetta vera nakað nýtt og sermerkt fyri Fólkaflakkin, men so er ikki. Antin tað er av tilvild ella av øðrum orsökum, so líkist nógv av tí, sum er skrivað í Dagblaðnum hesi árin, nøkrum, sum vit hava sæð fyrr í útheiminum.

Frá rættarsakini millum Sosialin og blaðstjóran á Dagblaðnum hava vit eitt sera rígvusmikið tilfar, sum lýsir margháttligar parallellir millum fortíð og nútíð.

Tilfarið er eyðkent av einum heilt føstum mynstri, sum gongur aftur ella verður endurtikið alla tíðina.

Hetta mynstrið er at útnevna fólk, bólkar ella flokkar til syndabukkar, at pástanda at sosialisman er tað absolutta ónda, at háða fólk fyri teirra útsjónd o.m.a.

Vit hava her nøkur dømi um henda skriviháttin og citera samstundis bókina »Frø af ugræs« eftir Søren Eigaard.

»Frø af ugræs«, skrivar m.a. um danska nasistaflokkin:

9.2.5. Syndebuksfilosofien

I antisemitismen forenedes alle den nationalsocialistiske ideologis angrebepunkter til en hetz mod jøderne. De var præcis definition de egentlige ansvarlige for samtlige onder. Det udtryktes i propagandaen, der hævdede, at jøderne var opfinde-derne af den forhadte marxisme, der bredte sig i alle verdens lande, og den verdensomspændende storfinans var ligeledes resultatet af den jødiske sammensværgelse mod den øvrige menneskehed. Antisemitismen fremstod m.a.o. som det element i den nationalsocialistiske ideologi, der samlede alle tilstedeværende aggressioner i retning mod et enkelt objekt, jøderne. I deres rolle i samfundet lå årsagen til opkomsten af enhver politisk, økonomisk og kulturel krise. (38)

Být »jødar« út við »sosialistar«, og vit fáa syndabukkapolitikkin um aftur

På samme måde som Hitler udstyrede »ariereren« med alle de egenskaber, han beundrede, er alt det, han afskyede, samlet i jøden. Jøden er for ham på én gang bolschevikken, socialisten, kapitalisten og

ågerkarlen. Han er ude af stand til at grundlægge en stat, han kan kun efterligne, stjele eller ødelægge, mente Hitler:

Sosialisma er øvund v.m.

Misnøgd og øvund sett í system

Gamalt sjagg hjá sosialistunum um „ráðandi stætt“ hevur einki sum helst við óhefta mynduleikan hjá Rættinum at gera. Hetta hugtak er ætlað at sáa misnøgd og øvund nið-ur í ávisar bólkar av veljarum. Sosialisma er jú ikki annað enn øvund og misnøgd sett í politiskt system. „Ráðandi stætt“ er ætlað — eins

Dagblaðið

Sosialisman er búskaparliga katastrofal, tí hon oyðileggur hugin hjá fólk at spara og at skapa virði og rikidømi. Men hitt vandamesta við sosialismuni er, at hon undirgravar alt, sum eitur arbeiðsmoral og harvið allar tær dygdir, sum hava gjørt alt tað besta í okkara samfelag.

Dagblaðið

Appellerer til bundfaldet

»Det er betegnende, at Marxismen altid appellerer til Bundfaldet i det enkelte Menneske og til Bundfaldet i det menneskelige Samfund, som, befriet fra enhver moralsk og idealistisk Livsanskuelse, fornægter alle Krav, som Fællesskabet eller Omverdenen stiller, fornægter Arbejdet og Ydelserne i Verden og Kærligheden til Mennesket.

Frits Clausen, formaður í danska nasistaflokkinum